

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/201/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5618202958
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5618202958.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: F. N., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom A. XXX, o zaplatenie 187,55 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 10Csp/75/2018-163 zo dňa 25. februára 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti žalobu zamietol a o nároku na náhradu trov konania, **p o t v r d z u j e**.

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým čiastočne vyhovel žalobe, **z o s t á v a n e d o t k n u t ý**.

Žalovanému **p r i z n á v a** proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 89,94 € a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal. Mal preukázané, že medzi stranami sporu nebolo sporné, že uzavreli zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, predmetom ktorej bolo zriadenie a vedenie bežného účtu žalovanému a poskytovanie s tým súvisiacich služieb. Jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo forme prekročenia, nakoľko mu bolo bez dojednanja povoleného prečerpania na účte, ktoré žalobca netvrdil, ani nepreukázal, umožnil disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na účte. Nakoľko povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť dojednaný úrok, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 89,94 €, ktorú sumu reálne žalovaný čerpal nad rámec peňažných prostriedkov na účte (rozdiel medzi celkovou výškou výberov z účtu v sume 474,99 € a vkladov na účet, vrátane zostatku na účte ku dňu 31.3.2018 a odmeny za platby kartou v sume 385,05 € v období od apríla 2018, t.j. odkedy sa žalovaný dostal do záporného zostatku na účte do 30.7.2018). V zostávajúcej časti žalobu zamietol, keďže žalobca nepreukázal jej dôvodnosť a neuniesol dôkazné bremeno v časti povinnosti žalovaného platiť poplatky, ktoré mu boli zúčtované na ľarchu účtu, nepreukázal individuálne zmluvné dojednanie strán sporu o povinnosti žalovaného uvedené poplatky platiť. Sadzobník poplatkov, na ktorý odkazuje zmluva, nepredstavuje individuálne zmluvné dojednanie účastníkov zmluvy. Od spotrebiteľa nie je možné požadovať poplatky, ktoré nie sú medzi zmluvnými stranami individuálne dojednané. Taktiež žalobca nepreukázal individuálne zmluvné dojednanie o povinnosti žalovaného platiť úrok. Sadzobník poplatkov, na ktorý žalobca v súvislosti s uplatneným úrokom odkázal, nemôže byť považovaný za individuálne dojednanie zmluvných strán. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline č.k. 7Co/129/2018-128, 9Co/217/2017-64, sp. zn. 10Co/89/2018. Navyše, žalobca nepreukázal ani splnenie povinností veriteľa informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom

trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru a ďalších náležitostiach poskytnutého úveru v zmysle § 18 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. (ďalej len ZoSÚ). Zverejnenie úrokovej sadzby na webovej stránke žalobcu, na ktoré poukazoval v doplnení žaloby, nepovažoval za riadne splnenie povinnosti pravidelného informovania žalovaného ako spotrebiteľa. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), keď nárok na náhradu trov konania v spore vznikol úspešnejšiemu žalovanému. Nakoľko si však žalovaný náhradu trov konania neuplatnil, v priebehu celého súdneho sporu bol nečinný, z obsahu spisu mu nevyplýva vznik žiadnych trov konania, rozhodol, že mu nárok na náhradu trov konania neprizná.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku v rozsahu zamietnutej časti podal odvolanie žalobca. So závermi súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti sa nestotožňuje a považuje napadnutý rozsudok za nesprávny, pričom rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Uviedol, že ani zákon o platobných službách vyslovene nestanovuje, že poplatky za poskytovanie platobných služieb musia byť individuálne dojednané. Poukázal na § 31 ods. 2, 4 zákona o platobných službách a na základe toho nie je daný dôvod na nepriznanie poplatkov súvisiacich s vedením platobného účtu žalovaného. Ani ZoSÚ nestanovuje, že všetky náležitosti zmluvy musia byť uvedené v jednom dokumente a v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora sp. zn. C-42/15. Poplatky sú účtované na základe článku IV. ods. 2 zmluvy o účte, v zmysle ktorého je banka za poskytovanie produktov/služieb oprávnená zúčtovať si poplatky podľa Sadzobníka poplatkov. Nárok na úrok si uplatnil z titulu prekročenia v zmysle § 2 písm. f) a § 18 ZoSÚ. Samotný zákon počíta s možnosťou, že zostatok na účte vzniknutý titulom prekročenia bude úročený. Medzi žalobcom a žalovaným nebola uzavretá zmluva o povolenom prečerpaní, pričom išlo o prekročenie. V takomto prípade zmluva o účte nemusí obsahovať náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 ZoSÚ, ale naopak, podľa § 18 ods. 1 tohto zákona postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe. Výšku úrokových sadzieb zverejňuje v úrokovej výveske na web stránke, a to nielen aktuálne vývesky, ale i historické. Tým splnil svoju povinnosť v zmysle § 18 ods. 1 ZoSÚ. V tejto súvislosti uviedol citáciu z rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43Co/37/2018-185, Krajského súdu v Košiciach č.k. 11Co/71/2018-202 a iné. Okrem toho sú všetky dokumenty, na ktoré odkazuje zmluva zverejnené na webovej stránke banky v aktuálnom znení, na každom obchodnom mieste pobočky banky v aktuálnom znení a o každej zmene dokumentácie je klient banky informovaný aj vo výpise z účtu, ako aj prostredníctvom internet bankingu a vo výpise z účtu je okrem toho uvedená aj úroková sadzba prečerpania. S oprávnením banky požadovať úroky za prečerpanie účtu počíta ako Obchodný zákonník, tak aj ZoSÚ v § 18 ods. 1. Navrhuje napadnuté rozhodnutie zmeniť a vyhovieť žalobe v celom rozsahu a priznať nárok na náhradu trov konania, ako i trov odvolacieho konania.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd podľa § 34 CSP po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozhodnutie v intenciách § 379 a § 380 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

5. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, preto naň poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP). Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav, vyhodnotil rozhodujúce skutočnosti a právne posúdil vec, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia.

6. K odvolacej námietke ohľadne zákona o platobných službách, ktorý nevyžaduje, aby boli poplatky za poskytované služby individuálne dojednané, je potrebné poukázať na to, že takýto názor neobstojí. Ustanovenie § 31 ods. 2 zák. č. 492/2009 Z. z. o platobných službách stanovuje, že poskytovateľ platobných služieb poskytuje platobné služby používateľovi platobných služieb na základe a/ zmluvy o poskytnutí jednorazovej platobnej služby alebo b/ rámcovej zmluvy. Navyše žalovaný je spotrebiteľ, ktorému právny poriadok poskytuje ochranu inými špeciálnymi predpismi. Pokiaľ ide o spotrebiteľský vzťah, musí veriteľ/dodávateľ (žalobca) prihliadať aj na špecifické podmienky, ktoré je nutné dodržiavať pri ochrane spotrebiteľa. Tieto podmienky neupravuje zákon o platobných službách, ale špeciálne

predpisy, akými sú napríklad zákon ochrane spotrebiteľa, či Občiansky zákonník. Názor vyjadrený v odvolaní, podľa ktorého, ak určité podmienky nie sú uvedené v zákone o platobných službách, nie je potrebné ich pri tomto type vzťahu dodržiavať, nie je správny.

7. Správne uzatvoril súd prvej inštancie, že v zmluve chýba individuálne dojednanie o nároku na poplatky; pokiaľ odvolateľ argumentuje, že uvedené dojednanie obsahuje čl. IV. bod 2 zmluvy s odkazom na príslušný Sadzobník, s ktorým sa mal žalovaný oboznámiť, ide o dokument listiny k zmluve formulárového charakteru, ktoré žalovaný ako spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť a mohol ich prijať iba ako celok, preto ich nemožno považovať za individuálne dojednané. Predložené vyhotovenie všeobecných obchodných podmienok (VOP) k zmluve je vyhotovené drobnými písmenami (obdobne rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/67/2017 z 25.05.2017).

8. Žalobca ďalej argumentoval skutočnosťou, že VOP/OP/sadzobník sú súčasťou zmluvy. Odvolací súd mal zhodne so súdom prvej inštancie za to, že účtované úroky a poplatky neboli individuálne dohodnuté, pričom za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal síce spotrebiteľ (žalovaný) možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. V danom prípade nijako žalovaný obsah sadzobníka poplatkov ovplyvňovať nemohol. VOP majú slúžiť na dojednanie technického alebo vysvetľujúceho charakteru a nemali by sa v nich nachádzať dojednanie úrokov, či iných poplatkov, pokiaľ ich spotrebiteľ (žalovaný) nemôže individuálne s dodávateľom (žalobcom) dohodnúť. Žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, kedy, kde a akým spôsobom sa žalovaný mohol dozvedieť o úrokovej sadzbe 28 % ročne, nakoľko takto požadovaný úrok nie je v zmluve uzavretej medzi žalobcom a žalovaným uvedený.

9. Pokiaľ ide o odkaz na sadzobník poplatkov, ktorý nebol individuálne dojednaný a poukaz na rozhodnutie súdneho dvora C-42/2015 je potrebné konštatovať, že i v tomto rozhodnutí sa konštatuje, že Smernica 2008/48/ES nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil na jednej strane, že zmluva o úvere patrí do pôsobnosti tejto smernice a musí byť podpísaná zmluvnými stranami a na druhej strane, že táto požiadavka podpisania sa vzťahuje na všetky náležitosti tejto zmluvy. Tu je potrebné poukázať na to, že Zákon o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. v ustanovení § 9 presne špecifikuje podstatné náležitosti zmluvy, z čoho vyplýva, že tieto náležitosti musia byť i podpísané účastníkmi zmluvy. Teda v prípade, že by tieto náležitosti zmluvy boli obsiahnuté vo Všeobecných obchodných podmienkach, minimálne je potrebné, aby tieto boli účastníkmi zmluvy i podpísané.

10. Napokon žalobca sa odvoláva na znenie § 2 písm. f) a § 18 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, s takouto obranou sa nemožno stotožniť. Obsah práv a povinností účastníkov určila zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb uzatvorená dňa 11.06.2014. Z predloženej zmluvy žalobkyňou nevyplýva, že by medzi sporovými stranami bolo dohodnuté povolené prečerpanie na osobnom účte a uvedené vyplýva aj zo žaloby vo veci, keď sama žalobkyňa poukazuje na to, že má sa jednať o nepovolené prečerpanie, nakoľko žalovaný porušil svoju zmluvnú povinnosť vyplývajúcu z bodu 3.8 VOP, že je povinný mať na účte dostatok finančných prostriedkov. Žalobca nepreukázal splnenie povinnosti v zmysle § 18 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľa informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe, nakoľko predložené výpisy z účtu žalovaného obsahujú len údaje o pohybe na účte, počiatočný stav, konečný stav, počet kreditných a debetných položiek, avšak úrokovú sadzbu neobsahujú. Zverejnenie úrokovej sadzby na webovej stránke žalobcu, nie je riadnym splnením si povinnosti pravidelného informovania žalovaného o úrokovej sadzbe ako spotrebiteľa, nakoľko v zmluve neupozornil žalovaného, že sadzobník bude zverejňovaný na webovej stránke a konkrétne na akej stránke.

11. Odvolací súd poukazuje na obdobné rozhodnutia Krajského súdu Žilina sp.zn. 10Co/242/2018, 11Co/189/2019, 11Co/184/2018, 7Co 132/2017, 7Co/1/2018.

12. S poukazom na vyššie konštatované odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie vo veci správne rozhodol, a preto jeho rozhodnutie v napadnutej časti potvrdil ako aj od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvostupňového konania. Súd prvej inštancie náležite aplikoval zásadu úspechu v spore.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalovaný, a to v celom rozsahu, preto mu súd priznal voči odvolateľovi (žalobcovi) nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu

100%. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

14. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.
(§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)